

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון הר ציון

נגד

הנאשם עמנואל אמאצ'י
ע"י ב"כ עו"ד אלון ארז

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.
בראשית, הודה הנאשם והורשע במסגרת הסדר טיעון, הופנה לשירות המבחן אף זאת במסגרת ההסדר, אולם, הוא הכחיש בפני קצינת המבחן את ביצוע העבירה ובדיון אשר התקיים בפניו ביקש לחזור בו מן ההודאה. משכך, ובשלב הדיוני שהיה מוקדם, ביטלתי את ההרשעה ומסכת הראיות החלה. לאחר מכן, הגיעו הצדדים בשנית להסדר, אשר מכוחו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בשנית.
2. **כתב האישום המתוקן**: הנאשם החזיק בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בית עסק להמרת כספים בתל אביב. ביום 20.11.18 בשעת צהריים החזיק הנאשם בבית העסק, בתוך שקית, סם מסוכן מסוג קוקאין ארוז ב 43 יחידות, במשקל כולל של 678.8668 גרם נטו, שלא כדין ובלא היתר. כמו כן החזיק במכונתו קוקאין במשקל 0.3766 גרם נטו. בסך הכל החזיק הנאשם קוקאין במשקל 679.2434 גרם נטו.
על זאת יוחסה לנאשם עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית-עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") ובכך הודה והורשע.
3. **הסדר הטיעון**: לבד מתיקון כתב האישום והזמנת תסקיר שירות מבחן, לא כלל ההסדר הסכמות נוספות. כל צד יהיה רשאי לטעון כרצונו.
התביעה הודיעה כמו כן, כי תבקש להכריז על הנאשם כסוחר סמים ותעתור לחילוט הרכוש כמפורט בכתב האישום-מכונית מסוג ניסן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

4. ראיות לעונש :

אשת הנאשם העידה לעניין העונש כפי שיפורט בפרק נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם הגיש מסמכים רפואיים המעידים על מצבו הנפשי והפיזי. צורפו מסמכים המעידים כי ביקר אצל פסיכיאטר אשר המליץ על המשך טיפול במסגרת המרפאה לבריאות הנפש ביפו. במרפאה לבריאות הנפש ביפו הוצע לו אשפוז פסיכיאטרי, אך הוא סרב. כמו כן, נרשמו לו תרופות מרשם לשם טיפול במצבו הנפשי. בנוסף, סובל הנאשם מסוכרת.

5. טיעוני הצדדים לעונש :

בטיעוניה לעונש עמדה התובעת על עובדות כתב האישום, הערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה של 4-6 שנים מאסר בפועל וברף העליון של המתחם נוכח הכמות הגדולה של הסם, סוגו ותכלית אחזקתו, לשם אספקה לאחרים. כן ציינה התובעת, כי הנאשם לא לקח אחריות מיד. אשר לשיקולי שיקום, הם מהווים שיקול משני בסוג זה של עבירות. עוד ביקשה התובעת לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה. לבסוף, נתבקשתי להכריז על הנאשם כעל סוחר סמים ולחלט את רכבו.

ב"כ הנאשם עמד באריכות על נסיבות המקרה. לדבריו, הנאשם אינו מתווכח והאופן בו פעל מעיד על "התנהלות שלומיאלית" לפי שהנאשם לא טרח לכבות את מצלמות האבטחה בעסק אשר הצביעו על מודעותו לקיומו של הסם בחנותו. בתקופת ביצוע העבירה הייתה אשת הנאשם ברומניה על מנת לטפל באמה החולה ולכך הייתה השפעה על מצבו הנפשי, אשר הוליכה לביצוע העבירה.

במתווה של תיקון 113 ציין הסניגור, כי לא נגרם נזק בפועל משום שהמשטרה תפסה את הסמים יום אחד לאחר שהגיעו לידי הנאשם. אשר להימשכות ההליך עד כה, הדגיש הסניגור, כי כתב האישום היה חסר חוליה מרכזית בקשר ל"שרשרת הסם" והפרקליטות הגישה בקשה לתיקון כתב האישום להוסיף עד מרכזי בסוגיה זו, כשנה לאחר הגשת כתב האישום המקורי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

למתחם הענישה, טען הסניגור, כי יש לקבוע מתחם שבין מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 3-4 שנים מאסר בפועל.

עוד נדרש הסניגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה מצבו הנפשי והגופני אשר אינם משופרים. במקום זה עמד הסניגור על תרומת הנאשם לקהילת יוצאי ביאפרה המתגוררים בישראל.

הנאשם נטל אחריות עוד בטרם הסתיימה פרשת התביעה וחסך זמן שיפוטי לא מבוטל. כליאת הנאשם תפגע גם באשתו שהינה בת 65, שהנאשם הוא כל עולמה. על פי התסקיר, הנאשם עשה כברת דרך משמעותית במישור השיקומי. הסניגור התנגד להכריז על הנאשם כעל סוחר סמים וכפועל יוצא לחלט את רכבו. הרכב נרכש 6 שנים לפני ביצוע העבירות, מהלוואות. לא נותרו טעם ותכלית בהכרזת הנאשם כסוחר סמים.

דברי הנאשם לעונש – כפי שיפורט בפרק נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

6. דיון והכרעה

(א) הערכים החברתיים שנפגעו:

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית הם שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק ושלום הציבור, וכן הגנה על חוסנה של החברה מפני הפגיעות הנגרמות עקב עבירות סמים. רבות נכתב אודות הנזק לגוף ולנפש מנגע הסמים, אשר אף עלול לגרום בדרך עקיפה לביצוען של עבירות אחרות ונוספות, כדברי בית המשפט המחוזי בת"פ (י-ם) 48938-01-15 מדינת ישראל נ' קריכלי (6.6.2016).

במקרה דנן המדובר כאמור בסחר והחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית ולשם אספקתו לאחרים כמצוין בכתב האישום. לסם הקוקאין נודעת השפעה הרסנית במיוחד, על גופו ועל נפשו של המשתמש. המדובר בסם קשה אותו תיאר בית המשפט העליון כ"סם המוות סדרתי שכוחו עמו לגרום רע" (ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.02.2016)).

בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2), 734 בעמ' 739, נקבע:

"הקוקאין הוא אחד הסמים הגורמים להתמכרות החזקה ביותר. בעקבות הפסקת השימוש בקוקאין חלים שינויים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

ברורים בהתנהגות המשתמש כגון תחושת נמנמת, חוסר שקט, חרדה, דיכאון וירידה בפעילות הגופנית. צרכני קוקאין בשלבי גמילה מעידים על כך שההתמכרות לסם השפיעה על התנהגותם במשך מספר שבועות, ואפילו חודשים, לאחר הפסקת השימוש בו. במקרים רבים דווחו על התפרצויות של התנהגויות היסטריות ופסיכוטיות או התקפי חרדה, דיכאון ופאניקה. לקוקאין ולקראק השפעות מהירות על פעילות המוח והתנהגות המשתמש: ערעור מערכת העצבים המרכזית, ערנות יתר עד לכדי עצבנות וחוסר שקט נפשי, לתחושה של יכולת פיסית מוגברת. משתמשים בקוקאין נוטים להגדיל את המנה שהם צורכים. תופעות כמו כאבי ראש, רעד, עוויתות, תוקפנות, חרדה ופחד הולכות ומתגברות עקב הגדלה תדירה של מנות הסם...".

בתי המשפט הבהירו לא אחת את החשיבות שבמאבק בעבירות הסמים. כך למשל, בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010) פסקה כב' השופטת פרוקציה את הדברים הבאים:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של
הענישה בתחום הסמים."

כך גם בע"פ 1345/08 ארקדי איסטרוב נ' מדינת ישראל (18.5.2009), מפי כב'
השופט רובינשטיין:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא
לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת
הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר
להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים.
עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר
בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו,
ונקבע לשתיהן עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות
מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף
61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪...
ידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד
המשפט תכבד עליהם."

וראו גם דברי כב' השופט א. שהם ברע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל
(6.7.2015):

"ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית
המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים
פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר בע"פ 211/09
אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010): 'הענישה בעבירות
מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול
לעבריינין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע
בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר
חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים
[...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את
חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים
החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה
בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים' (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל (22.9.2014)).

(ב) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כתב האישום קצר עד מאוד. הנאשם החזיק במקום עסקו קוקאין ארוז בתוך 43 יחידות במשקל כולל של 678.86 גרם נטו. הנאשם עשה כן על מנת לספק את הסם לאחרים ובכך להפיק רווח כספי קל. הנוק אשר היה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הינו משמעותי בשים לב לסוג הסם וכמות הסם. בפועל, לא נגרם כל נזק משום שהסם נתפס על ידי המשטרה. מנגד, התנהלות הנאשם מעידה על חוסר תחכום, ואף זאת בלשון המעטה, לפי שמצלמות האבטחה במקום עסקו הן שחשפו את מודעותו לחבילה המצויה בעסקו והן שתרמו להפללתו ולהרשעתו. יודגש, כי טענת ההגנה הייתה שהנאשם לא היה מודע לכך שהחבילה שנתפסה ברשותו הכילה סמים.

(ג) מדיניות הענישה הנוהגת

בתי המשפט עמדו שוב ושוב בפסיקותיהם על חומרתה הניכרת של עבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית (במיוחד כאשר עסקינן בכמויות סם שאינן קטנות), ועל הצורך להיאבק בנגע הסמים בין היתר על-ידי השתת ענישה מחמירה בגין עבירות סמים למיניהן (ראו: ע"פ 1932/15 בן סעדון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.4.2016), פסי' 27).

בחינת פסיקתם של בתי המשפט מעלה כי מנעד הענישה בגין עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית הוא רחב, ומושפע ממכלול נסיבות העניין, ובהן: סוג הסם, כמות הסם, נסיבות החזקה ועוד.

העונשים המוטלים על החזקת עשרות גרמים של סמים קשים, כמו קוקאין, נעים בטווח שבין 3 ל- 5 שנות מאסר בפועל (ראו למשל, ע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.2.16), פסקה כה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

בע"פ 1277/17 מדינת ישראל נ' בלומנטל (21.5.17) (פורסם בנבו) קיבל בית-המשפט העליון באופן חלקי את ערעור המאשימה על קולת העונש שנגזר על נאשם שהורשע על-פי הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, הכנת סם מסוכן והחזקת כלים. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין במשקל של 1,800 גר' נטו במצב נוזלי, שאינו טהור. הנאשם עשה פעולות לשם הכנת הסם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 4 ל-6 שנות מאסר, וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, 4 שנות מאסר בפועל, לצד הפעלת עונש מאסר על תנאי. בית-המשפט העליון קבע שאלמלא הליך הגישור שהתקיים, היה מקום להחמיר בענישה, ובסופו של דבר התערב רק לעניין הפעלת עונשי מאסר על תנאי (סה"כ 5 שנים ושלושה חודשים).

בע"פ 4887/18 יונייבה נ' מדינת ישראל (8.5.18) (פורסם בנבו), קיבל בית המשפט העליון ערעורה של נאשמת אשר הורשעה על פי הודאתה בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשמת החזיקה על גופה סם מסוג קוקאין במשקל של 490.5 גר' נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 3 ל-7 שנות מאסר בפועל. הנאשמת תושבת רוסייה, ללא עבר פלילי, בעלת רקע רפואי מורכב נדונה לעונש של 4 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון החליט להקל בעונשה בהתחשב במצבה הרפואי, בדידותה בישראל וזיקתה לארץ מוצאה והעמיד את עונשה על 3.5 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 5958/13 סבג נ' מדינת ישראל (29.7.14) (פורסם בנבו) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ובניסיון לבצע עבירה זו. הנאשם קיבל לידיו חבילה אשר נשלחה מחו"ל והכילה 453 גרם קוקאין (המשטרה הוציאה את מרבית תכולת החבילה). בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים לשש שנות מאסר בפועל. הנאשם ללא עבר פלילי. נדון ל-3 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 2646/15 מדינת ישראל נ' אבו בכר (16.7.15) (פורסם בנבו) נדחה, בדעת רוב, ערעור המאשימה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכב והחזיק בו סם מסוג הרואין במשקל של 990 גר'. הוסכם כי הנאשם היה בלדר. נקבע מתחם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. לחובת הנאשם עבר פלילי. נדון ל-34 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון קבע כי ניתן היה להטיל על הנאשם עונש חמור יותר, אך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

לאור העונש המקל שהוטל על המסייע, אין להחמיר בעונשו. דעת המיעוט סברה שיש להטיל על הנאשם 4 שנות מאסר.

בת"פ (ב"ש) 21477-06-19 **מדינת ישראל נ' ערן בר** (14.5.20) (פורסם בנבו) הורשע הנאשם על בסיס הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **סיוע** להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג – 1973, וסעיף 31 בחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם נתפס כשהוא נוהג ברכב ואותה עת נמצא מתחת למושב הנהג סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 995.9 גרם. במצב הדברים המתואר, הנאשם סייע לאחר להחזיק בסם האמור. על הנאשם הוטלו 5 שנות מאסר.

ת"פ 46497-09-16 **מדינת ישראל נ' בילל זכה** (26.2.17) (פורסם בנבו) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, לאחר שהסיע, ברכבו, חבילה ובה **כמות משמעותית מאוד** (כ-980 גרם) של **סם קשה מסוג קוקאין** על-פי הנחיית סוחרי-סמים, אשר בשליחותם פעל. הוא נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ 58591-08-18 **מדינת ישראל נ' מלול ואח'** (10.8.20) (פורסם בנבו) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) ביחד עם סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים ועבירה של החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו, לפי סעיף 10 לפקודה. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם החזיק בביתו שני בקבוקי יין המכילים נוזל של סם מסוכן מסוג קוקאין, וביחד עם אחרים הפך אותו לאבקה במשקל כולל של 1,029.44 גר' נטו (בשווי מוערך של לפחות 617,400 ₪). הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות וזאת תוך שכב' הש' קובו מציין כי באיזון בין השיקולים השונים, הוא סבור כי מדובר בשיקום יוצא דופן אשר מצדיק לגזור על הנאשם עונש לפי שיקול שיקומו, קרי של מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות לתקופה המרבית שקבע המחוקק.

ת"פ (מח' מרכז) 6788-06-16 **מדינת ישראל נ' עדי בנעטייה** (14.6.2018) - הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה במסגרת הסדר טיעון, לאחר שנשמעו מרבית הראיות, בעבירות של ייבוא סם מסוכן בצוותא וקשירת קשר לביצוע פשע. הנאשמת מסרה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

לאחרים את כתובתה כיעד למשלוח חבילת סמים מהולנד. החבילה הכילה 2.565 ק"ג קוקאין, מוענה לכתובתה של הנאשמת ונשלחה על שמה. הנאשמת הגיעה לסניף הדואר, הציגה את שובר הדואר, דרשה את החבילה וקיבלה אותה. נקבע מתחם עונש הולם בטווח 18-48 חודשי מאסר. הנאשמת הייתה בת 19 במועד ביצוע העבירות, נעדרת עבר פלילי, והתמודדה עם בעיות רפואיות משמעותיות. בשל הליך שיקום משמעותי, חרג בית המשפט מהמתחם ונגזרו על הנאשמת 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס בסך 25,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה.

ת"פ (מח' מרכז) 376-10-16 מדינת ישראל נ' אזרן (1.2.2018) - הנאשמת ואחיה הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון. אחיה של הנאשמת, הודה והורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע ויבוא סם מסוכן, ועל בסיס הסדר טיעון סגור נדון ל-40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעבירה של יבוא סם מסוכן. על פי עובדות כתב האישום, אחיה של הנאשמת, קשר קשר עם אחר לייבא לישראל סמים מבלגיה. סוכם כי חבילה המכילה **951 גרם קוקאין** תישלח על שמה וכתובתה של הנאשמת והיא תקבל לידיה את הסמים. **נקבע כי מתחם עונש הולם שבין 22-48 חודשי מאסר**. על הנאשמת, ללא עבר פלילי, אשר הביעה חרטה ומטופלת בילדיה, נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

ת"פ (ת"א) 16863-10-16 מדינת ישראל נ' מיכאל דריגנט ואח' (31.10.2017) פורסם (בנבו), הורשעו שניים מהנאשמים בעבירה של יבוא סם. לפי כתב האישום ארבעת נאשמים קשרו קשר לפשע. **נאשם 4 (שמואל סקירה) טס לפרו ובידיעתו, רכש אחר, 1,376.83 גרם של סם קוקאין**. על דעתו של נאשם 4 ובידיעתו, הסליק האחר את הסם בדפנותיה של תיבת עץ, אותה מילא בחפצים שונים וארז אותה בחבילה, ושלה אותה מפרו, באמצעות הדואר, לכתובתו של נאשם 1 בישראל, על-פי הפרטים שנמסרו לו על-ידי נאשם 4. לאחר שובו של נאשם 4 לישראל, שוחחו נאשמים 1, 2 ו-4, בינם לבין עצמם, מספר רב של פעמים, על מנת לתאם את איסוף החבילה מהדואר על ידי נאשם 1 והעברתה לידי נאשם 4. עם הגעת החבילה לישראל, אותרה במכס נתבי"ג והועברה למשטרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם העונש ההולם בגין נסיבות העבירה שבה הורשע נאשם 2, שבין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל; **ואילו מתחם העונש ההולם בגין נסיבות העבירה ביחס לנאשם 4, בין 3 ל-7 שנות מאסר בפועל**. נאשם 2 נדון ל 18 ח' מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪; ונאשם 4, הבוגר בחבורה, **בעל עבר**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

פלילי בעבירות סמים נדון ל-4 שנות מאסר ו 5 ח' הכולל הפעלת מאסר על תנאי בן 5 ח' במצטבר.

אני קובע אפוא כי בנסיבות העבירה, הכמות, מדיניות הענישה ובמיוחד עניין דריגנט כמפורט לעיל, מתחם הענישה ינוע מ- 24 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר.

(ד) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם בן 64, נעדר עבר פלילי, השוהה בארץ משנת 2000.

בדבריו לעונש נטל הנאשם אחריות, הביע צער וחרטה על מעורבותו באירוע. לדבריו, הוא המיט בושה על משפחתו וילדיו. למרבה האירוניה, כך הנאשם, הוא דאג לילדים של אחרים במסגרת פעילותו החברתית, אך על ילדיו הוא לא חשב בשעה שביצע את העבירה. הוא ציין את תרומתו לחברה בניגריה והוא מנהיג בהתנדבות את הפליטים מביאפריה בכל המזרח התיכון.

דמות הנאשם כפי שהיא מצטיירת מהטענות ומהמסמכים שהוגשו לי, הינה יוצאת דופן בכל קנה מידה. גילו, העדר עבר פלילי ותרומתו לחברה. הדעת נותנת, כי הפגיעה של עונש מאסר בפועל בנאשם, בנסיבות הללו, הינה קשה ומשמעותית.

אני ער לטרוניה שהשמיעה התובעת כאשר ציינה שהנאשם נטל אחריות רק במהלך שמיעת הראיות ומשהבין שהכף נוטה לחובתו. עם זאת, יש לציין, כי עקב הערות של ב"כ הנאשם אשר לחוליה חסרה "בשרשרת הסם", ביקשה התביעה תיקון כתב האישום על מנת להשלים הנדרש. בהחלטה מיום 6.1.2020 התרתי תיקון כתב האישום. על כן, האחריות להימשכות ההליכים, אינה רובצת בהכרח רק לפתחו של הנאשם.

להערכת קצינת המבחן, כפי שתפורט להלן, ענישה של מאסר בפועל לריצוי בכלא, עלולה להוביל להחמרה במצבו הנפשי והפיזי של הנאשם.

אשת הנאשם העידה בדבר ההלם אשר פקד אותה שעה שהנאשם נעצר. מאז שוחרר למעצר בית היא מפקחת יחידה עליו. כהגדרתה "החיים אפלים והרוסים מכל הבחינות – כלכלי, רגשי. קשה לי לראות אדם שפעם היה מלא חיים, פעיל חברתית,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

לוחם זכויות אדם ובעל עסק במצב כזה (קריסה נפשית – צ.ק.) שכל דבר צריך לומר לו פעמיים". הנאשם בכה בזמן דבריה.
היא הוסיפה, כי מזה שנה הוא סובל מהזיות. מצבו הבריאותי אינו שפיר. יש לו סכרת, תסחיף ריאתי, תרומבוזה ובעיות בגב. הוא נוטל כדורים ובכל רגע נתון הוא יכול לקבל דום לב. מאז מעצרו, הוא הידרדר פיזית והוא זקוק לטיפול פסיכיאטרי. קשה להם להתמודד עם הבושה.
לדבריה, היא לא תעמוד בזה אם יכנס לכלא. אין לה איש מלבדו בארץ, היא נשואה לו מאז שנת 2005 ואין להם ילדים משותפים. ילדיו מנישואיו הקודמים כועסים עליו והדבר "אוכל אותו מבפנים".

הנאשם הגיש מסמכים רפואיים המעידים על מצבו הנפשי והפיזי.
צורפו מסמכים המעידים כי ביקר אצל פסיכיאטר אשר המליץ על המשך טיפול במסגרת המרפאה לבריאות הנפש ביפו.
במרפאה לבריאות הנפש ביפו הוצע לו אשפוז פסיכיאטרי, אך הוא סרב. במקביל, נרשמו לו תרופות מרשם לשם טיפול במצבו הנפשי.
כמו כן סובל הנאשם מסוכרת.

תסקירי שירות המבחן – התסקירים מגוללים את נסיבותיו האישיות של הנאשם שהינו בן 63, נשוי ואב לילדים כולם בגירים.
בתסקיר הראשון, מיום 10.9.19, קצינת המבחן התרשמה מקיומו של סיכון להישנות עבירות סמים הגם שעצם מעצרו היווה עבורו גורם בולם ומרתיע אשר מפחית במידה מסוימת מהסיכון.
במסגרת התייחסותו לעבירה בפני קצינת המבחן, כפר הנאשם בביצועה וטען כי ככל הנראה שוחרר רעתו ביקשו להפלילו מתוך נקם.
לפי שהנאשם שלל כל בעייתיות באורח חייו נמנעה קצינת המבחן מהמלצה טיפולית-שיקומית.

כאמור לעיל, הנאשם חזר בו בשלב זה מן ההודאה ובמהלך שמיעת הראיות שב והודה ועל כן התבקש בשנית תסקיר.

התסקיר השני מיום 16.12.20 לאחר שהנאשם שב והודה בעובדות כתב האישום. הוא טען בפני קצינת המבחן כי בעבר התקשה לקחת אחריות על מעשיו מאחר וחש בושה לנוכח מעורבותו בעבירה אך כעת הוא מקבל אחריות ומודה במעשיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

עוד אמר כי מעורבותו בעבירה הרסה את מפעל חייו והרשתו גוררת תחושת צער וחרטה כנים. הדבר עומד בפער לאורח החיים שניהל עד כה ולמוניטין החיובי שצבר במסגרות שונות בחייו ולהיותו מנהיג בקהילה.

הנאשם הדגיש כי הוא מכיר בכך שפעל באופן בעייתי ופורץ גבולות ומבין את החומרה המיוחדת לבחירתו. שלל שימוש בסמים. בדיקת שתן שמסר נמצאה נקייה משרידי סם.

מאז שנתפס ניתק את הקשרים השוליים שהיו לו.

בחודשים האחרונים נפגש מספר פעמים עם גורמים טיפוליים במסגרת המרפאה לבריאות הנפש, עקב החרדות והדיכאון שחש. נוטל תרופות.

קצינת המבחן התרשמה כי מעורבותו הנוכחית עם החוק הינה חריגה וקיצונית אשר עומדת בפער לחייו עד כה. דבר זה השפיע גם על המפגשים עם שירות המבחן בעבר. כעת, עם חלוף הזמן, נראה כי הוא מסוגל לבחינה ביקורתית וכנה יותר, ולקוח אחריות על התנהגותו. בנוסף ניכר, כי הוא משלם מחירים משמעותיים מבחינת תפקודו הנפשי והפיזי בשנתיים האחרונות, לנוכח בחירתו השולית.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מתייחס להליך באופן רציני וכואב את בחירותיו. נוכח האמור קבעה קצינת המבחן כי הנאשם אינו נזקק למעורבות נוספת של שירות המבחן, מאחר והושגו הרתעה וגבול משמעותיים.

לעניין הענישה המלצת שירות המבחן היא למאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לתקופה מורחבת הקבועה בחוק, אשר תחדד עבורו את חומרת העבירה אך תאפשר לו להישאר עם בת זוגו, המהווה כיום מקור תמיכה מרכזי עבורו, וכן יוכל לנסות להשתלב תעסוקתית בשעות שמעבר לריצוי העונש. בנוסף, חשוב שימשיך את הקשר הטיפולי במרפאה לבריאות הנפש.

לאחר שקבעתי המתחם, יש להידרש לשאלה האם ניתן לחרוג מהמתחם על פי אמות

המידה כאמור בסעיף 40 ד' (א)(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי התסקיר, הנאשם אינו זקוק למתווה שיקומי. הרצון לרווח כספי קל הוא שהניע את אותו לבצע את העבירה.

לא זו אף זו, מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הינם בעלי חומרה יתרה – סוג הסם, הכמות והקביעה כי הסם נועד לאספקה לאחרים - ומשכך וגם מטעם זה לא ניתן לחרוג מהמתחם.

קיים דיסוננס משמעותי בין דמות הנאשם ותרומתו לחברה לבין עומק קשריו השוליים, היכולת לקבל כמות משמעותית של הסם ונכונותו לספק סמים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

במכלול השיקולים, לרבות חומרת העבירה, החרטה, הגיל, העדר עבר פלילי ותרומת הנאשם לחברה, אני מחליט להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם.

(ו) לבד ממעצר ממשי בין חודשיים לערך, היה הנאשם נתון במעצר בית מלא מיום 22.1.2019 ועד יום 11.6.2019. ביום 11.6.2019 ניתנה לו האפשרות לצאת לעבודה ומיום 1.12.2019 התנאים המגבילים שונו למעצר בית לילי בלבד. לטענת ב"כ הנאשם, זה לא ניצל את ההקלות ובפועל נותר במעצר בית מלא לאורך כל התקופה לפי שהייתה לו מפקחת אחת ויחידה, אשתו, ולא עלה בידו למצוא עבודה. כאן המקום להזכיר, כי אין לנאשם מכר או מודע בארץ. לא אוכל לקבל הטענה בדבר משך תקופת מעצר הבית. היא אינה עולה בקנה אחד עם השכל הישר, שהרי לנאשם הייתה מפקחת יחידה ואין זה מתקבל על הדעת כי השניים נותרו סגורים בין ארבע קירות משעה שהותר לו לצאת ממעצר הבית. הנה כי כן, יש לקבוע, כי תקופת מעצר הבית עמדה על כ-4 וחצי חודשים. בעניין זה יש להפנות לפסיקת בית המשפט העליון בדבר המשקל שיש ליתן לתקופת מעצר בית ממושכת.

"ואחר שאמרנו את אלה, וההבחנה ברורה, לדעתי יש מקום להתחשבות בתקופה ארוכה של מעצר בפיקוח אלקטרוני-כמו גם מעצר בית מלא בכלל-בגדרי הענישה, אך כי כמובן לא במידה זהה למעצר במתקן כליאה, והדגש בעיניי הוא על תקופה ארוכה". (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.16) פסקה ד' לחוות דעת המשנה לנשיאה, כב' הש' רובינשטיין).

כללם של דברים – יש בדעתי לנכות מתקופת המאסר, תקופה מסוימת, כנגד מעצר הבית המלא, בו היה נתון.

7. הבקשה לחילוט הרכב

מכוח סעיף 36א(ב) לפקודה, אני מכריז על הנאשם כעל סוחר סמים נוכח הרשעתו במיוחס לו (ההכרזה נשמטה מהכרעת הדין - צ.ק).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

משהוכרז אדם כסוחר סמים, יצווה בית המשפט בגזר הדין כאמור בס"ק (ב) "כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

רבות נכתב על תכליות החילוט, בין היתר תכלית הרתעתית וייעול האכיפה כלפי עבירות סמים, אותן מבקש אמצעי החילוט להגשים באמצעות פגיעה כלכלית במבצעה, וזאת מתוך הבנה כי הרווח הכלכלי הצומח מעבירות אלו מהווה מניע מרכזי לביצוען (ראו, למשל, ע"פ 4496/04 עלי מחג'נה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (11.9.2005); ע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (19.11.2007); וכן דברי ההסבר לתיקון פקודת הסמים המסוכנים (מס' 3), התשמ"ח-1988, ה"ח 242, 245).

לנוכח "הקושי לייחס סכום פלוני לעסקת סמים", כלשון דברי ההסבר להצעת החוק הנ"ל, עוגנו בפקודת הסמים המסוכנים חזקות המעבירות את נטל ההוכחה לעניין מקור הרכוש שחילוטו מתבקש והבעלות עליו, אל כתפי אדם שהוכרז כסוחר סמים (הצעת החוק). בהקשר זה, הובהר בפסיקה כי נטל ההוכחה המוטל על כתפי סוחר הסמים להפריך חזקות אלה, הינו ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות לטובתו (ראו ע"פ 7475/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית ואח', פ"ד נב(2) 385, פסקה 9 (18.5.1998)).

בעניינינו, הגיש הנאשם מסמכים לפיהם נטל הלוואה לשם רכישת הרכב. כמו כן הגיש תלושי משכורת. בנוסף, הרכב נרכש בשנת 2012 ואילו העבירה בוצעה בשנת 2018. התביעה לא הפריכה ראיות אלו וניתן להניח כי עדות הנאשם, בהקשר זה, היא מהימנה. מכאן אני קובע כי בתקופה הרלוונטית הייתה לנאשם היכולת הכלכלית לרכוש את הרכב ולכן אין כל קשר בין הרכב ובין העבירה. לפיכך, אין מקום להורות על חילוטו של הרכב.

8. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנתיים וחצי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי המעצר מיום 20.11.2018 ועד יום 22.1.2019.
- ב. 18 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים.
- ג. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 11220-12-18 מדינת ישראל נ' אמאצ'י

לפני כבוד השופט ציון קאפח

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 11 ח' שמניינם יחל מתום ריצוי מאסרו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, במעמד הצדדים.

ציון קאפח, שופט

